

Solia 1888 și păcatele Babilonului

Vineri, 2 iunie 2006

Gili Cârstea

O întrebare legitimă se ridică în mintea unor cititori atunci când observă dese noastre referiri la infiltrările subtile ale filosofiei babiloniene în credințele și practicile bisericii rămășiței: Ce legătură au acestea cu neprihănirea lui Hristos? De ce acordăm atâta atenție unor elemente periferice și secundare, în loc să ne concentrăm asupra aspectelor vitale ale soliei 1888? În loc de a face publice anumite aberații “locale,” nu ar fi mult mai eficient să oferim bisericii exemple concrete de neprihănire, de pocăință și viață fără păcat prin exemplu personal?

Noi credem că solia neprihănirii lui Hristos este cu adevărat solia îngerului al treilea din Apocalips 14. Credem, de asemenea, că ea va fi dusă după modelul Domnului Hristos. Deși misiunea Sa principală era descoperirea caracterului lui Dumnezeu, El confrunta biserica și Sinedriul cu uriașa conspirație demonică ce înfășurase de secole religia și spiritualitatea națiunii. Atâta timp cât vraja învățăturilor false despre Tatăl plutea în aerul slujbei de la sanctuar, orice solie de adevăr prezent rămânea fără efect. Acesta este motivul pentru care solia lui Hristos este atât de greu de definit în termeni doctrinari.

Este ușor de observat acest model în viața tuturor slujitorilor lui Dumnezeu. Ei au descoperit lumină nouă în Cuvântul lui Dumnezeu, dar atunci când au dorit să o comunice fraților lor s-au confruntat cu realități uluitoare, pe care până atunci nu le văzuseră și nici nu le credeau posibile.

Noi am fost crescuți și educați în credința că suntem un popor de preoți ai lui Hristos, un popor deosebit, chemat să lumineze lumea cu slava caracterului lui Dumnezeu - o ultimă și finală avertizare că istoria omenirii este gata să se încheie. Să ne fie deci iertată credința și speranța că Dumnezeu ne-a chemat la o lucrare specială în aceste ultime zile. Să ne fie iertată inițiativa de a studia și oferi bisericii descoperirile noastre la subiectul care, ni se spune, va trebui să “înghită” toate celelalte subiecte – Domnul, neprihănirea noastră. Să ne fie iertată îndrăzneala de a scormoni prin molozul erorilor în căutarea mărgăritarelor de mare preț ale adevărului adventist; nu facem decât să ne supunem sfatului pe care l-am primit prin vocea profetică, deși înțelegem că deranjăm teribil pe cei însărcinați oficial cu această misiune.

Hristos ne mustră teribil atunci când ne aplecăm să cercetăm Scripturile pentru a găsi mântuire personală, dar nu vedem că ele vorbesc despre El. Este la fel de aberant să studiezi istoria sacră și să nu descoperi cum a fost Hristos răstignit iar și iar în generația prezentă a bisericii lui Dumnezeu.

Noi credem că Dumnezeu ne călăuzește către descoperirea marilor adevăruri rămase acoperite din ziua cincizecimii, și, de asemenea, către adevăruri cu totul noi, absolut necesare încheierii lucrării lui Dumnezeu. De aceea ne simțim chemați să facem dese referiri la contextul actual, astfel ca poporul nostru să poată vedea corect rolul și locul credinței lui Isus în cadrul general al marii controversă dintre Hristos și Satana. Pentru cei care se simt mai confortabil cu explicațiile soarei White, iată despre ce este vorba:

“Dumnezeu a trimis în fiecare generație pe slujitorii Săi să mustre păcatul, atât în lume cât și în biserică. Dar oamenii doresc să asculte lucruri plăcute, iar adevărul curat, nefardat, nu este acceptat. Când și-au început lucrarea, mulți reformatori erau hotărâți să procedeze cu mare prudență în combaterea păcatelor bisericii și ale națiunii. Ei sperau să poată aduce pe oameni înapoi la doctrinele Bibliei prin exemplul unei autentice vieți de credință. Dar Duhul lui Dumnezeu a venit asupra lor așa cum a venit asupra lui Ilie, determinându-l să mustre păcatele unui împărat nelegiuit și ale unui popor apostaziat; ei nu au putut să se abțină să nu predice cuvintele clare ale Bibliei – doctrine pe care nu erau dispuși să le prezinte. Ei au fost constrânși să declare cu zel adevărul și pericolele ce amenințau sufletele. Ei au rostit cuvintele lui Dumnezeu, fără teama de consecințe, iar poporul a fost obligat să asculte avertizarea.”

Ascultați ce urmează:

“În același fel va fi proclamată și solia îngerului al treilea. Pe măsură ce se apropie timpul ca ea să fie vestită cu putere mare, Dumnezeu va lucra prin instrumente umile, conducând mințile celor care s-au consacrat slujirii Sale. Lucrătorii vor fi calificați mai degrabă prin ungera Duhului Sfânt, decât prin educația instituțiilor de învățământ. Bărbați ai credinței și ai rugăciunii vor fi constrânși să meargă cu zel sfânt, rostind cuvintele pe care Dumnezeu li le va da.”

Apoi urmează o explicație despre lucrarea lor, și cum va fi proclamată solia îngerului al treilea. Ascultați:

“Păcatele Babilonului vor fi dezvăluite. Rezultatele îngrozitoare ale impunerii poruncilor bisericii de către autoritățile civile, invazia spiritismului, dezvoltarea rapidă dar mascată a puterii papale – toate acestea vor fi demascate. Prin aceste avertizări solemne, poporul va fi trezit” (GC 606).

Acesta este cadrul real în care trebuie să înflorească și să dea roade în acest popor solia neprihănirii lui Hristos. Competiția care se desfășoară sub ochii omenirii este între neprihănirea lui Hristos și fărădelegea lui Satana, între taina evlaviei și taina nelegiurii. Nu este posibil să o prezinți pe una fără să o demaști pe cealaltă. Nu poți lăuda caracterul lui Dumnezeu fără să ataci nebuniile Babilonului, și nici să apreciezi pe mesagerii lui Dumnezeu fără să pui în dificultate pe preoții lui Baal.

“Să stai în apărarea adevărului și neprihănirii când majoritatea ne părăsesc; să duci luptele Domnului când campionii sunt puțini – acesta va fi testul nostru” (5 T 136).